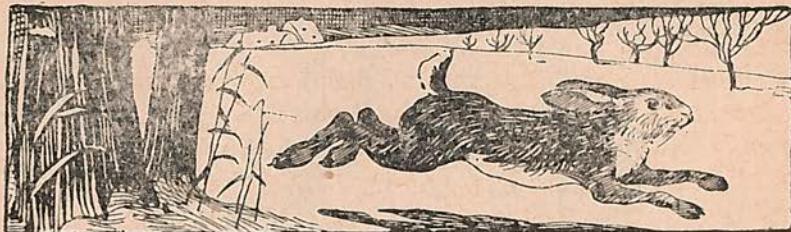

ба-Меца влѣзла въ кжши, коша съ стареца се откѣсналъ и падналъ върху мечката. Тя се уплашила и избѣгала въ гората.

Бухалъ и заякъ

Л. Толстой

Мръкна се. Бухалитѣ запрехвѣркваха изъ гората да търсятъ ловъ.

Скокъ-скокъ-скокъ — изкочи единъ заякъ на полянката и започна да се оглежда. Стариятъ бухалъ погледа заяка, па кацна на единъ клонъ.

Единъ младъ бухалъ му каза:

— Защо не уловишъ заяка?

— Не е по силитѣ ми, . . . голѣмъ е . . . Ще се вцепишъ въ него, а той ще те замѣкне въ гѣсталака, — каза стариятъ бухалъ.

— А азъ ще се хвана съ единия кракъ за нѣкое дѣрво и не ще може да ме замѣкне въ гѣсталака, — рече младиятъ.

И той се спусна върху заяка, вцепи се съ единия си кракъ за гѣрба му, така че цѣлитѣ нокти се впиха въ месото, а другиятъ кракъ приготви да се хване за нѣкое дѣрво.

Заякътъ помѣкна бухала. Той се хвана съ другия кракъ за едно дѣрво и си помисли:

— Нѣма да ми избѣгашъ.

Но заякътъ се дрѣпна силно и разкжса бухалътъ на две: единиятъ кракъ остана на дѣрвото, а другиятъ на гѣрба на заяка.

На другата година единъ ловецъ уби този заякъ и се доста зачуди, когато видѣ на гѣрба му зарастналитѣ нокти на бухала.